

ti operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacmentorum Ritus pertinent.

18. Postremo, quisquis Sacraenta administrare tenetur, habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus variarum Parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem hujus Ritualis habetur.

TITULUS II

CAPUT PRIMUM

De Sacramento Baptismi rite administrando

14. 1. Sacrum Baptisma, christianæ Religionis et æternæ vitæ janua, quod inter alia novæ Legis Sacraenta a Christo instituta, primum tenet locum, cunctis ad salutem necessarium esse, ipsa Veritas testatur illis verbis: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei.* (Jo., 3). Itaque summa ad illud opportune, riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

2. Cum autem ad hoc Sacmentum conferendum alia sint de jure divino absolute necessaria, ut materia, forma minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut Ritus, ac Cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis causa, omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium rite et sancte peragatur.

DE MATERIA BAPTISMII

15. 3. Ac primum intelligat Parochus, cum hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum aliud liquorem ad id adhiberi posse.

4. Aqua vero solemnis Baptismi sit eo anno be-

nedita in Sabbato Sancto Paschatis, vel Sabbato Pentecostes, quæ in fonte mundo nitida et pura diligenter conservetur; et hæc, quando nova benedicta est, in Ecclesiæ, vel potius Baptisterii sacramentum effundatur.

5. Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minus sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

6. Si vero corrupta fuerit, aut effluxerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula, quæ infra præscribitur.

7. Sed si aqua conglaciata sit, curetur, ut liquefiat: sin autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, et ea tepefacta ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

DE FORMA BAPTISMII

16. 8. Quoniam Baptismi forma his verbis expressa: *Ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.* omnino necessaria est; ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore quo fit ablutio pronuntianda sunt.

9. Latinus Presbyter latina forma semper utatur. Cum Baptismum iterare nullo modo licet, si quis sub conditione (de quo infra) sit baptizandus: ea conditio explicanda est hoc modo: *Si non est baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, etc.* Hac tamen conditionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter; et ubi re diligenter pervesigata, probabilis subest dubitatio infantem non fuisse baptizatum.

10. Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ aut per immersionem, aut per aspersiōnem; primus tamen, vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine refineantur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum Crucis uno

et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibens et verba pronuntians.

11. Ubi vero Baptismus fit per infusionem aquæ, cavendum est, ne aqua ex infantis capite in Fontem, sed in sacrarium Baptisterii prope ipsum Fontem exstructum defluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato recepta, in ipsius Baptisterii, vel in Ecclesiæ sacrarium effundatur.

DE MINISTRO BAPTISMI

17. 12. Legitimus quidem Baptismi minister est Parochus, vel alius Sacerdos a Parocho vel ab Ordinario loci delegatus; sed quoties infans, aut adultus versatur in vitæ periculo, potest sine solemnitate a quocumque baptizari in qualibet lingua, sive Clerico, sive laico, etiam excommunicato, sive fideli, sive infideli, sive catholico, sive hæretico, sive viro, sive foemina, servata tamen forma et intentione Ecclesiae.

13. Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus laico, et vir foeminae, nisi pudoris gratia deceat foeminam, potius quam virum, baptizare infantem non omnino editum, vel nisi melius foemina sciret formam et modum baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, ut fideles, præsertim obstetrics, rectum baptizandi ritum probe teneant et servent (1).

(1) Si dos casados protestantes, á falta de ministro de su secta, presentasen un infante á un Párroco ú otro Sacerdote católico para ser bautizado, haciendo al mismo tiempo la declaración de que no se entendiese por aquello que querían se le educase en la Religión católica, ipodrá el Párroco bautizarlo para procurar entre tanto la salvación eterna del infante, prescindiendo de lo que pueda ocurrir más adelante cuando el bautizado llegue á la edad de la discreción?

En la Congregación general de la S. Univ. Inquis. Rom., celebrada por los eminentísimos Padres en 26 de Agosto de 1886, decretaron que debía responderse lo siguiente:

Negativamente, á no ser en el artículo de la muerte.
(Del Bolet. Ecclec., de Cádiz.)

14. Pater, aut mater propriam prolem baptizare non debent, præterquam in mortis periculo, quando alius non reperitur qui baptizet; neque tunc ullam contrahunt cognitionem, quæ matrimonii usum impediat.

DE BAPTIZANDIS PARVULIS

18. 15. Opportune Parochus hortetur eos, ad quos ea cura pertinet, ut natos infantes, sive baptizandos, sive baptizatos, quamprimum fieri poterit, ea qua decet christiana modestia sine pompa vanitate deferant ad Ecclesiam, ne illis Sacramentum tantopere necessarium nimium differatur, cum periculo salutis, et ut iis, qui ex necessitate privatim baptizati sunt, consuetæ Cæremoniæ, ritusque suppleantur, omissa forma et ablutione.

16. Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emiserit, et periculum mortis immineat, baptizetur, in capite, nec postea si vivus evaserit, erit iterum baptizandus. At si aliud membrum emiserit, quod vitalem indicet motum, in illo, si periculum impendeat, baptizetur; et tunc si natus vixerit, erit sub conditione baptizandus eo modo, quo supra dictum est: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, etc.* Si vero ita baptizatus, deinde mortuus prodierit ex utero, debet in loco sacro sepeliri.

17. Si mater prægnans mortua fuerit, fœtus quamprimum caute extrahatur, ac, si vivus fuerit, baptizetur; si fuerit mortuus, et baptizari non potuerit, in loco sacro sepeliri non debet. Infantes expositi et inventi, si, re diligenter investigata, de eorum Baptismo non constet, sub conditione baptizentur.

18. In monstris vero baptizandis, si casus eveniat, magna cautio adhibenda est, de quo, si opus fuerit, Ordinarius loci, vel alii periti consultantur, nisi mortis periculum immineat.

19. Monstrum, quod humanam speciem non præseferat, baptizari non debet; de quo, si dubium

fuerit, baptizetur sub hac conditione: *Si tu es homo, ego te baptizo*, etc.

20. Illud vero, de quo dubium est, una ne, aut plures sint personæ, non baptizetur, donec id discernatur: discerni autem potest, si habeat unum vel plura capita, unum vel plura pectora; tunc enim totidem erunt corda et animæ, hominesque distincti, et eo casu singuli seorsum sunt baptizandi, unicuique dicendo: *Ego te baptizo*, etc. Si vero periculum mortis imminet, tempusque non suppetat, ut singuli separatim baptizentur poterit Minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare, dicendo: *Ego vos baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti*. Quam tamen formam in iis solum, et in aliis similibus mortis periculis ad plures simul baptizandos, et ubi tempus non patitur, ut singuli separatim baptizentur, alias numquam licet adhibere.

21. Quando vere non est certum, in monstro esse duas personas, ut quia duo capita et duo pectora non habet distincta; tunc debet primum unus absolute baptizari, et postea alter sub conditione, hoc modo: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti*.

DE PATRINIS (1)

19. 22. Parochus, antequam ad baptizandum accedat, ab iis, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos Susceptores seu Patrinos elegerint,

(1) Tarino y el Cardenal Gousset encargan que se vaya con mucho tino y exquisita prudencia en rechazar los padrinos sin consultar ántes al propio Superior, cuando los padres se obstinan en que han de ser tales y no otros.

Salvo el caso de que se trate de una persona comprendida evidentemente en los Cánones, ó de pecadores públicamente conocidos como tales por todos, procúrese no repudiar á nadie principalmente cuando de esto pueden originarse escándalos, desórdenes, ó grave daño, sea al Párroco, ó á los Parroquianos. Por esto no sería prudencia repudiar á uno que no hubie-

qui infantem de sacro Fonte suscipiant, ne plures quam liceat, aut indignos, aut ineptos admittat.

23. Patrinus unus tantum, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una adhibeantur, ex decreto Concilii Tridentini, sed simul non admittantur duo viri, aut duæ mulieres, neque baptizandi pater, aut mater.

24. Hos autem Patrinos saltem in ætate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse maxime convenit.

25. Sciant præterea Parochi, ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut hæreticos, non publice excommunicatos, aut interdictos, non publice criminosos, aut infames, nec præterea qui sana mente non sunt, neque qui ignorant rudimenta Fidei. Hæc enim Patrini spirituales filios suos, quos de Baptismi Fonte suscepérint, ubi opus fuerit, opportune docere tenentur.

26. Præterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctimoniales, neque alii cuiusvis Ordinis Regulares a sæculo segregati.

DE TEMPORE ET LOCO ADMINISTRANDI BAPTISMUM

20. 27. Quamvis Baptismus quovis tempore, etiam interdicti, et cessationis a Divinis, præsertim si urgeat necessitas, conferri possit; tamen duo potissimum ex antiquissimo Ecclesiæ ritu sacri sunt dies, in quibus solemní Cæremonia hoc Sacramen-

se cumplido el precepto pascual, á no ser que se tratase de un hábito contraido, ó que fuese públicamente notorio en la Parroquia, ó bien que él mismo se jactase de la violación ó desprecio de los preceptos de la Iglesia. *Scavini*, tom. 3, n. 228.

Interdum accedit quod desint Patrini pro Baptismo solemnii vel Confirmatione, sed tantummodo præsto sint Moniales, (Sorores Charitatis). Quæritur num in hujusmodi casu expedit confirre ea Sacraenta sine Patrinis, vel potius ut Moniales adhibeantur uti Matrinæ in utroque Sacramento pro fœminis?

Resp. Negative ad primam partem. Affirmative ad secundam. S. R. C. 15 Febr. 1887, *Præfect. Apost. Bengalæ*.

tum administrari maxime convenit: nempe Sabbathum Sanctum Paschæ, et Sabbathum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur. Quem ritum, quatenus fieri commode potest, in adultis baptizandis, nisi vitæ periculum immineat, retineri decet, aut certe non omnino prætermitti, præcipue in Metropolitanis, aut Cathedralibus Ecclesiis.

28. An licet, urgente necessitate, ubique baptizare nihil impedit; tamen proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons Baptismalis, vel certe Baptisterium prope Ecclesiam.

29. Itaque, necessitate excepta, in privatis locis nemo baptizari debet, nisi forte sint Regum, aut magnorum Principum filii, id ipsis ita deposcentibus, dummodo id fiat in eorum Capellis seu Oratoriis, et in aqua Baptismali de more benedicta (1),

---

(1) In locis Missionum, ubi Catholici haud raro incolunt procul Ecclesiis vel Oratoriis publicis, v. gr. decem vel viginti milliaris geographicis ab eis distant et translatio infantium in tenera ætate per tantam locorum distantiam magnis periculis et incommodis obnoxia est: num ibi liceat Missionario advocate baptizare hos infantes solemniter in domibus privatis, vel extra mortis periculum Baptismum ministrare sine Cæremoniis.

R. Affirmative, seu Baptismum in casu ministrari posse in privatis domibus, servato Ritu Ecclesiæ consueto. S. R. C. 4 Februarii 1871. Vicariat. Apostolic. de Dania 3.

An quando medicus testatur de aliquo periculo inducendi ad Ecclesiam infantem cuiuscumque conditionis, permitti ab Episcopo possit ut ille baptizetur domi cum omnibus Cæremoniis? — 2. Concedi potest Baptisma cum omnibus Cæremoniis ministrari domi filiis personarum quæ relate ad Diocesim Principibus æquiparari possint, etsi infirmi non sint?

R. Sacra Congregatio, audita sententia R. P. D. Promotoris S. Fidei et Rmi. Domini Assessoris A. T. significandum duxit quod Episcopus omnino curare debeat attamen prudenter et caute, removere abusus qui in hac re irrepserunt, efficiatque ut infantes ab baptizandum juxta Ecclesiæ præscriptionem et communem proxim deferantur. S. R. C. 27 April. 1877, Asculan. in Piceno, 1.

30. Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quæ aquam bene contineat, decenter ornatum et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita obseratum, ut pulvis, vel aliae sordes intro non penetrant, in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur imago sancti Joannis Christum baptizantis.

DE SACRIS OLEIS, ET ALIIS REQUISITIS

21. 31. Sacrum Chrisma, et Sanctum Oleum, quod et Catechumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo, eodem anno sint ab Episcopo de more benedictio Feria V in *Cœna Domini*.

32. Curet Parochus, ut ea suo tempore quamprimum habeat, et tunc vetera in Ecclesia comburat.

33. Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur; ac si deficere videantur, et Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud Oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in minori quantitate (1).

34. Chrisma, et Oleum sacrum sint in suis vasculis argenteis: aut saltem estanneis bene obturatis: quæ vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat majusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

35. Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta: apte tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut supra, ne Parochus aberret, et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter.

36. In ea igitur ex majoribus vasculis Chrismatis et Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut

---

(1) Esta operación puede repetirse muchas veces, si es necesario mientras que lo que se añade sea siempre en menor cantidad.—S. C. Concil. 23 Sep. 1682. Pius VII, 1 April 1794.—Scavini.

effusionis periculum caveatur, commodum erit, in his vasculis bombacium, seu quid simile habere, Oleo sacro et Chrismate separatum perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immitatur.

37. Hæc vascula ita parata in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave, ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi a Sacerdote, temere tangantur aut eis sacrilege quisquam abutis possit.

38. Parochus quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se, vel per alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ Ministrum hæc Olea deferrantur; caveat item, ne de iis quidquam ulli umquam tribuat cuiusvis rei prætextu.

39. Sal, quod in os baptizando immittendum est, sit benedictum sua peculiari benedictione, quæ infra prescribitur; neque utatur sale exorcizato ad benedicendum aquam: SITQUE PRIUS BENE CONFRAC-TUM ET ATTRITUM, siccum ac mundum. Sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam iis qui benedicendum attulerit, reddatur, sed ad alios baptizandos servetur, aut in sacrarium adjiciatur.

40. Cum igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est, hæc in promptu esse debent.

41. Vascula sacri Olei Catechumenorum et Chrismatis.

42. Vasculum cum sale benedicendo, vel jam, ut dictum est, benedicto.

43. Vasculum seu cochleare ex argento, vel alio metallo nitidum, ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

44. Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem, nisi statim in sacrarium defluat.

45. Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca Sacris Oleis inuncta.

46. Stolæ duæ, ubi commode haberi possunt, una violacea et altera alba (ut infra notatur) mutanda, sin minus, una saltem adhibeatur.

47. Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digitæ,

cum manus lavat, abstergantur; et vas pro manum lotione post Baptismum, quod huic tantum usui deservire debet.

48. Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum, infantis capiti imponendum.

49. Cereus, seu candela cerea, baptizato ardens tradenda.

50. Hic denique Ritualis liber sit paratus; et item liber Baptismalis, in quo Baptizari describuntur.

51. Omnibus igitur opportune præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, LOTIS MANIBUS, SUPERPELLICEO, ET STOLA VIOLACEA, INDUTUS, ACCEDAT: CLERICUM UNUM, SEU PLURES, SI POTEST, SECUM ADHIBEAT, SUPERPELLICEO PARITER INDUTOS, QUI SIBI MINISTRENT (1).

52. Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, ubi foris expectant qui infantem detulerunt.

53. Interroget (nisi de his bene sibi constet), an sit suæ parochiæ, masculus, an foemina, an sit domi baptizatus, et a quo, et quam rite, et qui sint compatres, qui infantem teneant, pro eoque respondeant; quos pie ac decenter assistere, ac prout opus fuerit, pro baptizando ad interrogations respondere admoneat.

54. Et quoniam iis, qui baptizantur, tamquam Dei filiis in Christo regenerandis et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet, ne obscœna, fabulosa, aut ridicula, vel inanum deorum, vel impiorum ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis Fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

55. His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius qui eum defert; Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatum interrogans.

(1) No puede permitirse que responda ninguna mujer en la administración de los Sacramentos. Catalani, *Comment. in Ritual.*, tit. 1, § 8.